

Huru Thor hjälpte sin husbonde att få den rätta hustrun.

Av Harald Schiøde.

(Forts. från förra numret.)

— Nej tack, hördes nu en ung och klar flickröst från dikets botten, — det är God skelof icke farligt. Men jag kan icke komma upp; vagnen ligger ofvänd mig; var så snäll och hjälp min kusk att få upp den!

Hans vändade icke på hjälpe af den ungdomlige kusken, utan tog strax ett tag i den lilla ponyvagnen. Och med hans jättekrafter var det en smal sätt att lyfta den lätta, korgvagnen upp ur diket och åter bringa den på rätt kör. Han såg nu den unga, befridde damen sitt på det mjuka gräset och med leende min ordna sitt här, som vid det ofrivilliga luftspränget fallit över hennes axlar.

En stark och genomträngande parymdof kryddade luften och kom Hans att se sig om.

— O, så ledsmåt! utropade den unga flickan och sprang upp ur diket, — alla parfymsflaskorna ha bestämdt gått itu! Nu blir kusin Angelika bra missnöjd. Hur kunde du vara så dum, lille Hans?

— Min hund här blef redan på halsen.

Hans såg ytterst förvånad på den unga damen; i första ögonblicket tog han hennes ord åt sig och trodde, att det innehollo en förebräelse för att han tagit sin stora hund med sig. Men då det gick upp för honom, att ponnyen var hans namne, gaf detta honom anledning att formelt presentera sig för dess vackra ägarerna och frambräda artiga ursäkter på egena och Thors vägnar.

— Det gör mig oändligt ondt, fröken, att jag indirekt är skulden till detta missöde, och det är icke mera än rätt, att min hund, som föroreksat allt detta obehag, på stället får straff för sitt självvald. Thor ropade han med sträng ton till sin hund, som med stora, förvånade øgon närmade sig honom liksom om han anade oråd men icke kunde begripa hvarför hans husbonde talade så vredig till honom. Men den unga flickan lände bort till Thor och lade beskyddande sin hand på hans hufvud.

— Nej, nej, utbrast hon, — jag tillåter icke, att ni slår den stora, vackra hunden, som ser så snäll och trofast ut. Han menade ju icke illa med sitt tilltag; det var ju af glädje, som han skäckade — eller hur, Thor?

Hon klappade honom på hufvudet, och Thor, som mycket väl förståd, att han genom hennes godhet befriats från en ganska allvarlig nästapå sin herre och gärna ville visa sin täcksamhet, reste sig plötsigt upp på bakbenen, och lade sina tassar på Annettes axlar, hvarefter han utan att bedja om tillätsel böjde hennes röda kind, hvilket alttsammans skedde så hastigt och ovantadt, att den unga flickan väcklade och skrek till af rädsla. Men härmend var vänskap också för tid och evighet slutet mellan dessa två, och det skulle gä den illa, som i Thors närvaro ville göra.

Annette nötgot-ondt

Och Hans lovlade, att på frökens älakvärda förson benäda Thor, hvilken annars var idealer af en hund. Men nu undrade han, hur det hade gått med vagnen, om den var hel?

Lille Jöns, som syskalsatte sig med att hjälpa upp den fyrbente Hans och spänna honom för ponyvagnen, stod och undersökte högra bakhjulet. — Hjulet är sönder, förkunnade han, — Vi ska inte åka vidare, fröken. Axel och nafyen är bruta.

Detta visade sig fullkomligt riktigt, men emedan fröken Annette naturligtvis icke kunde våga använda sitt eget åkdon, erbjöd Hans henne plats i sitt. Denna anbud emottogs, och Jöns fick i uppdrag att föra vagnen tillbaka till Ulstrup gärd och hälsa hennes föräldrar att hon, som det var bestämt, stannade ett par dagar på Ulriksholm. Säledes rullade jaktvagnen åter framåt landsvägen med Thor som förelärade. På baksätet satt Hans, inbegripen i ett muntrat samtal med sin granne, den vackra Annette, och njöt af den unga flickans glada och naturliga sätt. Och de hade mera än nog att tala om ty Annette, hvilken var uppförd på landet och varit sin far behjälplig både med inre och ytre bestyr, kände till allt, som hörde till jordbruk och dylik, för att icke tala om landshushållning.

Hennes far hade fört ägt en gård på Lolland; där var han född, och då dä hördes också i hennes tal något af det lolländska tonfallet. Det kläddé henne emellertid utmärkt, tyckte Hans; hennes milda, bruna øgon strålade gladt, och skrattgroparna, som så lät framträddé på hennes röda kinder, hade en så betagande verkan på honom, att han blef helt varm om hjärtat och tänkte på, hur härligt det häre varit om det hade varit henne han skulle fästa som brud. Det var det ju emellertid ej, och Hans böjde fråga ut henne om Angelika.

Det förefölj honom, som om Annette var förvänd, över hana många direkta frågor, och likaså, att hon besvarade dem tämligen undvikande. Han fick egentligen ingentingen veta; den enda sakra upplysning han erhöll om sin tillkommende brud var den, att hon talade engelska som en infödd londoner, att hennes röst utbildats af en af hufvudstadens förnämsta sånglära och att hon med lättet kunde taga höga C. Men emedan Hans icke visste, hvad höga C var, kände han af den anledningen ingen beundran, i synnerhet som han dock hade en dunkel aning om, att höga C ingen nytt gjorde i landshushållset eller vid skötseln af en stor gård.

Så körde vagnen in på Ulriksholms område och stannade framför hufvudbyggnaden, men till resenärernas förvåning syntes ingen människa. Först då kusken slog ett par piskmäller, visade sig en gammal, surmulen tjänarinnan, som mottog dem med den underhållselen, att fröken Angelika hade sin svåra nervösa hufvudvärk, och att frun satt uppe hos henne på hennes rum. Fru Krog bad därför sina gäster ursäcka, att hon ikke kunde taga emot dem, men vid aftonmåltiden skulle säkert bå-

de hon och hennes systerdotter infinna sig.

Denna början var ju icke synnerligen lofvande, men det kunde ju icke hjälpa. Hans föreföll för resten icke vidare nedslagen, och hans första tanke var, att han nu så mycket mera ostörd kunde få vara tillsammans med fröken Anette. Efter att ha gjort en smula toalett och gifvit Thor order att stanna utanför gastrumsdörren, gick han ned i trädgården, där han hoppades råka på sin älsvärda reskantrat. Men den ena kvarten gick efter den andra, utan att Annette visade sig, emedan hon gavast uppsökt fru Krog och Angelika för att härta efter hur kusinen mäddde, och under denna visit färt i förtroeende planen angående Hans och Angelika.

Slutligen kommo, alla dessa tre tillhopa, icke ned i trädgården, utan i en salongen, dit Hans slutligen tagit sin tillflykt. Då han varseblef Angelika, igenkände han strax den långbenta, fräkniga flickunge han en gång träffat på en barnbal, och han blef förskräckt, då han såg, hur mycket hon ännu liknade den lilla viktiga och egenkära balldamen. Hon var fortfarande lika tunn och mager och nästan ännu mera fräknig än då, och den enda förändring Hans kunde märka var, att hennes linblonda hårfläta, hvilken då som en smal och ynklig råttsvans hängt utåt ryggen, nu hade antagit väldiga dimensioner och låg i en ovannämnt tjock och tå krans uppå hennes hufvud.

Hans presenterade sig och beklagade Angelikas nervösa hufvudvärk, och emedan han hade en känsla af, att hans sätt förrådde något af det obehag han erför vid sin tilltänka frus syn, stämde han urväntade, att han verkligen blivit förvånad, mycket förvånad, då han såg, hur litet hon förandrat sig på de många år de icke triffats, hvarefter han med det sättet rodnade djupt vid medvetande om att egentligen han sagt henne en oartighet. Men Angelika uppfattade lyckigtvis hans ord gaf detta honom anledning att formelt presentera sig för dess vackra ägarerna och frambräda artiga ursäkter på egena och Thors vägnar.

— Det gör mig oändligt ondt, fröken, att jag

indirekt är skulden till detta missöde, och det är icke mera än rätt, att min hund, som föroreksat allt detta obehag, på stället får straff för sitt självvald. Thor ropade han med sträng ton till sin hund, som med stora, förvånade øgon närmade sig honom liksom om han anade oråd men icke kunde begripa hvarför hans husbonde talade så vredig till honom. Men den unga flickan lände bort till Thor och lade beskyddande sin hand på hans hufvud.

— Nej, nej, utbrast hon, — jag tillåter icke,

att ni slår den stora, vackra hunden, som ser så snäll och trofast ut. Han menade ju icke illa med sitt tilltag; det var ju af glädje, som han

säckade — eller hur, Thor?

— Det gör mig oändligt ondt, fröken, att jag

indirekt är skulden till detta missöde, och det är icke mera än rätt, att min hund, som föroreksat allt detta obehag, på stället får straff för sitt självvald. Thor ropade han med sträng ton till sin hund, som med stora, förvånade øgon närmade sig honom liksom om han anade oråd men icke kunde begripa hvarför hans husbonde talade så vredig till honom. Men den unga flickan lände bort till Thor och lade beskyddande sin hand på hans hufvud.

— Nej, nej, utbrast hon, — jag tillåter icke,

att ni slår den stora, vackra hunden, som ser så snäll och trofast ut. Han menade ju icke illa med sitt tilltag; det var ju af glädje, som han

säckade — eller hur, Thor?

— Det gör mig oändligt ondt, fröken, att jag

indirekt är skulden till detta missöde, och det är icke mera än rätt, att min hund, som föroreksat allt detta obehag, på stället får straff för sitt självvald. Thor ropade han med sträng ton till sin hund, som med stora, förvånade øgon närmade sig honom liksom om han anade oråd men icke kunde begripa hvarför hans husbonde talade så vredig till honom. Men den unga flickan lände bort till Thor och lade beskyddande sin hand på hans hufvud.

— Nej, nej, utbrast hon, — jag tillåter icke,

att ni slår den stora, vackra hunden, som ser så snäll och trofast ut. Han menade ju icke illa med sitt tilltag; det var ju af glädje, som han

säckade — eller hur, Thor?

— Det gör mig oändligt ondt, fröken, att jag

indirekt är skulden till detta missöde, och det är icke mera än rätt, att min hund, som föroreksat allt detta obehag, på stället får straff för sitt självvald. Thor ropade han med sträng ton till sin hund, som med stora, förvånade øgon närmade sig honom liksom om han anade oråd men icke kunde begripa hvarför hans husbonde talade så vredig till honom. Men den unga flickan lände bort till Thor och lade beskyddande sin hand på hans hufvud.

— Nej, nej, utbrast hon, — jag tillåter icke,

att ni slår den stora, vackra hunden, som ser så snäll och trofast ut. Han menade ju icke illa med sitt tilltag; det var ju af glädje, som han

säckade — eller hur, Thor?

— Det gör mig oändligt ondt, fröken, att jag

indirekt är skulden till detta missöde, och det är icke mera än rätt, att min hund, som föroreksat allt detta obehag, på stället får straff för sitt självvald. Thor ropade han med sträng ton till sin hund, som med stora, förvånade øgon närmade sig honom liksom om han anade oråd men icke kunde begripa hvarför hans husbonde talade så vredig till honom. Men den unga flickan lände bort till Thor och lade beskyddande sin hand på hans hufvud.

— Nej, nej, utbrast hon, — jag tillåter icke,

att ni slår den stora, vackra hunden, som ser så snäll och trofast ut. Han menade ju icke illa med sitt tilltag; det var ju af glädje, som han

säckade — eller hur, Thor?

— Det gör mig oändligt ondt, fröken, att jag

indirekt är skulden till detta missöde, och det är icke mera än rätt, att min hund, som föroreksat allt detta obehag, på stället får straff för sitt självvald. Thor ropade han med sträng ton till sin hund, som med stora, förvånade øgon närmade sig honom liksom om han anade oråd men icke kunde begripa hvarför hans husbonde talade så vredig till honom. Men den unga flickan lände bort till Thor och lade beskyddande sin hand på hans hufvud.

— Nej, nej, utbrast hon, — jag tillåter icke,

att ni slår den stora, vackra hunden, som ser så snäll och trofast ut. Han menade ju icke illa med sitt tilltag; det var ju af glädje, som han

säckade — eller hur, Thor?

— Det gör mig oändligt ondt, fröken, att jag

indirekt är skulden till detta missöde, och det är icke mera än rätt, att min hund, som föroreksat allt detta obehag, på stället får straff för sitt självvald. Thor ropade han med sträng ton till sin hund, som med stora, förvånade øgon närmade sig honom liksom om han anade oråd men icke kunde begripa hvarför hans husbonde talade så vredig till honom. Men den unga flickan lände bort till Thor och lade beskyddande sin hand på hans hufvud.

— Nej, nej, utbrast hon, — jag tillåter icke,

att ni slår den stora, vackra hunden, som ser så snäll och trofast ut. Han menade ju icke illa med sitt tilltag; det var ju af glädje, som han

säckade — eller hur, Thor?

— Det gör mig oändligt ondt, fröken, att jag

indirekt är skulden till detta missöde, och det är icke mera än rätt, att min hund, som föroreksat allt detta obehag, på stället får straff för sitt självvald. Thor ropade han med sträng ton till sin hund, som med stora, förvånade øgon närmade sig honom liksom om han anade oråd men icke kunde begripa hvarför hans husbonde talade så vredig till honom. Men den unga flickan lände bort till Thor och lade beskyddande sin hand på hans hufvud.

— Nej, nej, utbrast hon, — jag tillåter icke,

att ni slår den stora, vackra hunden, som ser så snäll och trofast ut. Han menade ju icke illa med sitt tilltag; det var ju af glädje, som han

säckade — eller hur, Thor?

— Det gör mig oändligt ondt, fröken, att jag

indirekt är skulden till detta missöde, och det är icke mera än rätt, att min hund, som föroreksat allt detta obehag, på stället får straff för sitt självvald. Thor ropade han med sträng ton till sin hund, som med stora, förvånade øgon närmade sig honom liksom om han anade oråd men icke kunde begripa hvarför hans husbonde talade så vredig till honom. Men den unga flickan lände bort till Thor och lade beskyddande sin hand på hans hufvud.

— Nej, nej, utbrast hon, — jag tillåter icke,

att ni slår den stora, vackra hunden, som ser så snäll och trofast ut. Han menade ju icke illa med sitt tilltag; det var ju af glädje, som han

säckade — eller hur, Thor?

— Det gör mig oändligt ondt, fröken, att jag

indirekt är skulden till detta missöde, och det är icke mera än rätt, att min hund, som föroreksat allt detta obehag, på stället får straff för sitt självvald. Thor ropade han med sträng ton till sin hund, som med stora, förvånade øgon närmade sig honom liksom om han anade oråd men icke kunde begripa hvarför hans husbonde talade så vredig till honom. Men den unga flickan lände bort till Thor och lade beskyddande sin hand på hans hufvud.

— Nej, nej, utbrast hon, — jag tillåter icke,

att ni slår den stora, vackra hunden, som ser så snäll och trofast ut. Han menade ju icke illa med sitt tilltag; det var ju af glädje, som han

säckade — eller hur, Thor?

— Det gör mig oändligt ondt, fröken, att jag

indirekt är skulden till detta missöde, och det är icke mera än rätt, att min hund, som föroreksat allt detta obehag, på stället får straff för sitt självvald. Thor ropade han med sträng ton till sin hund, som med stora, förvånade øgon närmade sig honom liksom om han anade oråd men icke kunde begripa hvarför hans husbonde talade så vredig till honom. Men den unga flickan lände bort till Thor och lade beskyddande sin hand på hans hufvud.

— Nej, nej, utbrast hon, — jag tillåter icke,</p

DeLaval Separator

BLAND MEJERISTER OCH BLAND PERSONER BEMÄRKADE I SMÖR- OCH OSTBEREDNING ÄR DE LAVAL SEPARATORN DEN ENDA ERKÄNDA OCH BRUKADE GRÄDD-SEPARATORN.

HÖGSTA PRISET VID HVARJE VÄRLDSUTSTÄLLNING.

VARAR EN LIFSTID.

The DeLaval Separator Co.

1416 Prince's Street, Winnipeg.

Montreal
Toronto
Vancouver

New York
Philadelphia
Chicago

San Francisco
Portland
Seattle

Redwoods

utmarkta Öl och PORTER sorter rekommenderas
härstora erkända af medicinska auktoriteter.

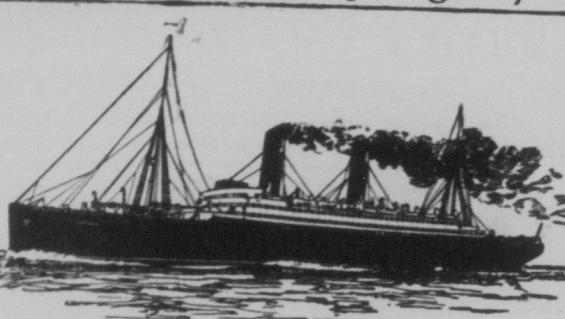
MUNERAL - VATTEN

- OCH -

LASKEDRYCKER

som i fråga om kvalitet ej kunna överträffas af andra fabrikat. "GOLDEN KEY BRAND" är vårt

E. L. DREWRY. - Bryggeri,

Atlantic Steamship Agency**BILJETTER**

till och från Skandinavien och Finland, med alla Atlantiska linjer. Om ni ännar sända efter anhöriga eller vänner, skrif till oss efter biljettpris. Biljett från alla skandinaviska hamnar till lägsta pris. Nuvarande biljettpris från Skandinavien \$33.50, från Liverpool \$27.50. Hävänd eder till

W. P. F. CUMMINGS,

General Steamship Agent.

Rum 107, C.P.R. Stationsbyggnad.

Tel 761, 762.

Allan Linien**KONGL. POSTÅNGFARTYGEN**

VICTORIAN 3 propel.	2,000 tons, turbin angmaskiner	BAVARIAN dub. propel	10,376 tons
VIRGINIAN 3 propel.	2,000 tons, turbin angmaskiner		
IONIAN dub. propel.	9,000 tons	PARIAN	5,500 tons
CORINTHIAN	6,500 tons	TUNISIAN	10,576 tons

Speciella bekvämligheter för tredje klassens passagerare.

Hyttor fo. 4 och 6. Elektrisk belysning God och vällagd mat vid dukade bord.

Sängkläder och matkärl, hvilke rengörs af bolagets uppassare, tillhandahållas fritt.

Billigaste biljettpriser till och från Amerika. Svenska lande agent möter hvarje till Amerika ankommande ångfartyg, meddelande behöfliga råd och upplysningar

Skrif till eller besök närmaste Allan-Linien's agent.

H. & A. Allan, Montreal, Ellis & Grogan, Calgary, Alta.

W. R. ALLAN, Bannatyne Street Winnipeg,

eller sågon annan af bolagets många agenter.

OBS. Alla C.F.R. Agenter i västra delen af Canada utfärda biljetter för Allan-Linien.

Minnedosa, Man.**Till Befolkningen som är Bosatt Norr om Minnedosa.**

Vi inbjuder Eder alla och en hvor att till Eder egen fördel besöka oss denna höst. Gör Edra uppköp från vårt stora lager af KLÄDER, MANUFAKTURVAROR, HERR-EKIPERINGSARTIKLAR, STÖFLAR OCH SKOR, GALOSCHER, SPECKER och PORSLINSVAROR m. m., hvilket lager kommer att blifva fullständigt och det bästa i Minnedosa.

Våra priser kommer att blifva så låga, att det skall betala sig två gånger om för Eder att köpa från "THE GREAT GIVERS".

Vi anhålla om Eder handel på meriterna af våra VAROR och PRISER.

Vi Hafva Godtköp Vid Alla Tider

KEY & ARMITAGE

Minnedosa, Man.

"THE BUSY STORE"

I skilda ämnen.**ALLTINGS SAMHÖRIGHET.**

Det är en stor, en sublime och helt visst även en stor tanke, att alla väsen, från de längsta till de högsta, är stadda i en utvecklingsprocess, om än den fortgår ojämnhörigt skyndsmättat hos vissa arter af väsen an hos andra. Att alla verkligen har sin del och lott i detta utveckling och att framtäcktsrådena hos de högst begravda väsendena förr eller senare, på det ena eller andra sättet, kommer alla till godo, det följer redan därför, att universum är ett förtämt system, hvars alla väsen står i närmare eller fjärmare inverkan på varandra. Aningen om en allmän anteutvecklingsprocess möter oss nu också hos våra djupast religiösa andar, då de talat om "kreaturernas suckan", att de lida för vår skull, men på en förhoppning, alven de, om en arvediel i en härligare framtid; och då religiösen talar om "en ny himmel och en ny jord"!

Ur denne synpunkt läter det vala sätta sig, att de atomer, som skola rinnna säsön blod i en förrädlat mänsklighets ädror, att de atomer, som en gang skola klappa i kärleksskrikare hjärtan än våra och som skola dölla i hjärnan för högre, djärvarare tankar än våra, att de atometerna skola ha inträd i gymnasium vilkor för en utveckling af sitt för oss oflättiga inre lif och ha sitt gagn därav.

Ur denne synpunkt kan man även tala om en naturens välsignelse genom mammaskolskolan. Vara onda tankar invärkade skadligt på vår mänskliga omgivning, men visserligen icke endast på den. Vi kunnna iakttaga dem även längre ned, och antagligen lemma de sin onda bottenfallning duppare än vi är i ständ att skönja det. Så även vi sätta sig att skönja det. Så även vi sätta sig att skönja det.

Hon kollar till sig sin lyraartige son och sin tråriga dotter, som ställt sig i ett hörn med fingrarna i munnen och skämsel hängande hufvuden. Och med tillhjälp af hona sin fantasi och hela sin modersängst utmålar hon för dem de faror denas deras okynninga lek med elden skulle ha dragit med sig, om den skulle ha dragit med sig, om elden skulle ha dragit med sig, om hon trådt råddande emellan.

Den brinnande hären kunde ha vält ner på golvet och tändt eld på sängtäcket, sedan skulle elden ha spridt sig vidare, alla deras leksaker skulle ha slukats af lägorna, Mårtas stora nya docka, som kunde både skrika och blinda, och Kurts fina gunghäst, som han fått af farfar till julklapp.... Alla deras kläder skulle brinna upp i garderober och alla sagoböckerna, som mamma läst högt ur om kvällarnas... men för hvart steg snafa om blomkrökorna, som "ställts undan" (d. v. midt i vägen) eller så hufvudet i taklampan, emedan bord och stolar plöckats samman i ett hörn. Hvar kväll kryper han till kojs i en illa båddad sång i ett dammigt rum, och hva: morgon, då han stirrar upp, finner han handkannan och rökkoppen smutsig och måste gå ut i stan utan morgonkaffe. Resten af dagen tillbringar han på kaféer, där han åter sig halvt idiotisk på hårdstekt biff och jordgubbar med grädd och i förtviflana traggla igenom gårdsändningen minst tre gånger.

Nej, man bör inte alundas den modlärne grässänklingen. Hans kollega från formar där med hatten på kvart och glaset i handen lever bara kvar i skämttidningarna och revyerna.

— Men den här är den ättling som är orörliga som bildstoder och lyssna med återhållan ändrade. Gossens kinder glöda och i hana ogoontades en orolig glans. Fru Elsa senari har ett tecken till hälsovårdsskolan för framtidens förtäring och därefter till Värgår, där det jordas.

På graven lät Gustaf III år 1788 uppresa monumentet, till hvilket den svenska sjöfjorden utkastet och Sergel utfört modellen.

Själviflora värden, som hvilar på ett underlag af tre breda afsatser, utgöras af en parallellipiped af granit, hvars kortsidor afslutas med hvar sin i kors gjutna förtärlar af den tidens kanontänder. På stenen hvilar den Ehrenswärdskrafs greifiga vapenskölden, pyrd med serafimornerde tecken och försedd med inskrifterna: "Arméns flotta — Sveaborg". Olvanpå skölden är placerade den bortgångnes svärd och hjelm i brons. Inskriptionerna på värder: Ida.

— Här hvilar greve Augustin Ehrenswärd. Fält-Marskalk, Riddare och Commendeur af Kgl. Mts Orden. Omgiven af Sina Värta Sveaborgs sälla lustning. Arméns flotta".

Efter Gustaf III:s befallning och Egits utkast. Uprest MCCIX. XXXVIII, att i Fältfärherrns och Medborgarspårs plåt Livfa Snillen att komma — hjärtan till vilja gagna Fäderneslandet".

SOM EN STÄLKNUF I KÖTTET. Detta är den förminnelse, som förför af Robert Price i Heaton, Ont. Han visste det var sciatica och begagnade naturligtvis Nerviline. Som vanligt botade det, och han siger: "Intet liniment kan överträffa Polson's Nerviline. Svåra smärtar görs borta med den. Det var som om en stälnat gärt igemot köttet. Jag gned in duktigt med Nerviline och blev fullständigt botad." En smal sak för Nerviline att hindra höftvärk och reumatism. Gar till kärran af detta, botar det kvickt. Stora 25c flaskor hos alla försäljare.

DET LJUDER I EDRA ÖRON. Samma hosta hvil Ni gör, djup och ihålig, emedan den betyder att Ni har lungrot. Först var det katarr, som kunde hafva botats genom Catarrhozone. Sens moralen var icke ovärksam med snufva, tag icke katarrn lätt, ga till apotekaren och läs Catarrhozone. Det hjälper mot snufva fort. Ondt i halsen och katarr försvinner. Catarrhozone är en läkemedlet i dag för ströva, isan och bronchierna. Hvarför brukas det? Kvarför föreskrives det — emedan det hindrar så kvickt och så grundigt hotar. Två storlekar, 25c och \$1.00 hos alla försäljare.

EFTT FÖRRÄDHUS FÖR GIFTER. Mr. G. E. Whiten utför det bästa arbetet till resonabla priser i Kenora.

Göra och besö hans ateljér på Main Street. G. E. WHITEN, Fotografisk Artist.

SOM EN NY SJUKDOM. Ny för den man, som aldrig hafte liktornar är den smärt som tagas port af Putnams Corn Extractor. Gamla liktorn och nya blifva boende kvickt af "Putnam's". Säljas upp kvickt och åstadkommer full-

AFSKRÄCKNINGSMETODEN.

Fru Elsa sitter vid fönstret och syr. Solen dansar och leker på den gröna golimattan som på en frisk gräspann. Hon gnolar sakta för sig själf.... Allt är fred och stillhet...

Da hors ett litet rop från barnkammaren. Var det inte Knut som hviskade? Hvad hände han för sig nu?

Hon reser sig upp och гар på täspeaterna fram och glänger på barnkammardörren. Pa golvet därinne står ett stort handfat, i hvilket en liten segelbat med brinnande masttopp vinglar ad och an på vattnet. Pa omse sidor om handfatet står Kurt och Mårtas framtidslägg, som tumla omkring ute på landet. Han vet, att han är överhuvudet för en stor familj, men han kanne icke familjelivs frojder, undantagandes hvar morgon, då han per post får en förteckning över dagens uppköp eller hvar lösdragtsformidling, då familjen kommer in till staden för att handla och stormar in på kontoret för att vanta vänta på hvarandra, bläckar net pulpeterna, nivlar sönder viktiga papper och kartor boll med breiprässar eller andra åtkomliga ting. Och fastan han behöver i storstad varning, kan han inte röta sig i sina egna rum, ty i det halmörker, som framkallas af de kritade fönstren, riskerar han för hvart steg snafa om blomkrökorna, som "ställts undan" (d. v. midt i vägen) eller så hufvudet i taklampan, emedan bord och stolar plöckats samman i ett hörn. Hvar kväll kryper han till kojs i en illa båddad sång i ett dammigt rum, och hva: morgon, då han stirrar upp, finner han handkannan och rökkoppen smutsig och måste gå ut i stan utan morgonkaffe.

Naturligtvis finnes det män, som är rent af födda till grässänklingar. Liksom andra fodas till att belta sitt hof i ett ungkarishybbel och åta kall och dålig hotelmat. Men för de allra flesta är det malmöslångt lidande, som gör dem magra och surmula och gnagta och rustar dem med en massadumma vänor och inbillade sjukdomar till stor ununterhet för män under de långa vinterkvällar.

En dylik grässänkling ligger saknartadt totalt de fasta hälspunkter, som lördrads för det mänskliga världen. Han är ungkarl men ändock gift. Han är barnlös, men har ändå ett hult eller ett helt dussin afkomlingar, som tumla omkring ute på landet. Han vet, att han är överhuvudet för en stor familj, men han kanne icke familjelivs frojder, undantagandes hvar morgon, då han per post får en förteckning över dagens uppköp eller hvar lösdragtsformidling, då familjen kommer in till staden för att handla och stormar in på kontoret för att vanta vänta på hvarandra, bläckar net pulpeterna, nivlar sönder viktiga papper och kartor boll med breiprässar eller andra åtkomliga ting. Och fastan han behöver i storstad varning, kan han inte röta sig i sina egna rum, ty i det halmörker, som framkallas af de kritade fönstren, riskerar han för hvart steg snafa om blomkrökorna, som "ställts undan" (d. v. midt i vägen) eller så hufvudet i taklampan, emedan bord och stolar plöckats samman i ett hörn. Hvar kväll kryper han till kojs i en illa båddad sång i ett dammigt rum, och hva: morgon, då han stirrar upp, finner han handkannan och rökkoppen smutsig och måste gå ut i stan utan morgonkaffe.

Vårt Lager är stort och fullständigt samt till priser som är lägre än på någon annan plats i staden. Kom in och se över våra varor, innan Ni köper på någon annan plats.

The Scandinavian Store.

Kenora - Annonser**Äro de Bästa.**

Vi hafva dem, samt för örligt allting i MÖBELVÄGEN till absorbera rätta priser.

KONTANT eller på KREDIT.

H. RIDEOUT & CO.

MÖBELHANDLARE.

Second Street, nära Operahuset, Telefon 72.

Öppna Ögonen! Se Hit!**Följ Folkströmmen**

till den butik där Skandinaverna köpa sina KLÄDER, SKOR och EKIPERINGSARTIKLAR och hvareft de alltid erhålla det bästa bemötande samt goda varor till låga priser.

Vårt Lager är stort och fullständigt samt till priser som är lägre än på någon annan plats i staden. Kom in och se över våra varor, innan Ni köper på någon annan plats.

The Scandinavian Store.

P. H. Bennett.

Imperial Bank Block

MAIN ST.

KENORA.

Eder Gosses Kläder

De plöntingar, som Ni betalar ut för Goss-kläder, är lika goda som de hvilka betalas ut för andra

na ut över gärdsplatsen som en jubelfanfar för att fira friheten och segeren.

Få dagar senare satt Hans en afton, då solen höll på att gå ned, på en bänk i Ulstrupgårds trädgård. Annette satt midt emot honom på en annan bänk och stirrade drömmende ut över det härliga aftenlandskapet. Hans hade Thor mellan sina khän och strök smekande hans långa silkeslena oron. En längre paus hade uppstått, och det föreföll, som om de båda två en stund ville undgå att konversera med hvarandra och som om de icke rätt visste, hur de skulle forma sina tankar till ord. Slutligen bröts Hans tystnaden med följande ord till sin fyrbente vän:

— Du har varit mig en god vän, Thor, du har skött dig bra, och jag är dig evigt tacksam, därför att du räddade mig ur den förförliga klämman. Men du har ännu icke gjort nog för mig, min vän. Det var ju mycket bra, att du befriade mig från henne, som jag icke ville ha; men kan du nu också skaffa mig till hustru henne, som jag vill ha och som jag häller mest af i hela världen — kan du det, Thor?

Thor vände på hufvudet, och hans blick sökte Annette.

— Ja, du ser på henne, Thor, men det hjälper icke. Gå bort till henne och fråga, om hon vil bli min hustru, gå nu, och uppför dig hyggligt.

Thor traxvade lugnt bort till Annette, och såg upp i hennes rodnande ansikte. Sedan reste han sig på bakhunden och lade tässarna på hennes axlar. Men denna gång skrek Annette icke — nu var hon van vid Thors vänskapsbetytelser. Och denne vände på hufvudet och kastade en blick på sin herre, för att se, om han burit sig riktigt åt.

— Hvad svarar hon dig, Thor? sade Hans och såg på Annette med en leende, frågande blick.

Den unga flickan dolde sin blössande kind invid Thors stora hufvud och sade i hans öra:

— Sag till din herre, att han är dum, när han frågar så.

— Thor, sade Hans, — du får upprepa frågan, Annette har visst icke riktigt förstått den. Sag till henne, att jag vill ha ett bestämdt svar, — ja eller nej?

— Ja — ja — utropade Annette, — är du nu nöjd, du dumme Hans?

Och det föreföll, som om Hans var mycket nöjd, ty han sprang bort till Annette, tog henne om livet, kyssde henne och svängde henne runt om i sin glädje, medan Thor förbluffad såg på sin hushondes vilda framfart, till dess han fick lust att ha ett ord med i laget och började skalla af alla krafter.

— Ja, nu ha vi det bra, Thor, sade Hans och stannade andfådd, — det har du alldeles rätt i. Det är du, som skall ha äran för altsammans, och jag skall nog berätta alla mämniskor, att det endast och alleneast är min praktiske Thor jag har att tacka för, att jag nu får den rätta hustrun.

ÖFVERSTE STÅLHAMMAR.

Några taflor från vår storhetstid

af
C. GEORG STARBACK.

(Forts. från förra numret).

Men i första morgonljusningen kom äfven den afdelning, som skulle föra Hammar till åfrätsplatsen. Det gjorde knappast något intryck på Stål. Han satt orörlig och såg på de dystra, mörka krigarsigterna, hvilka befuno sig framför honom. Fängelsets dörrar öppnades, och Hammar utfördes. Han var lugn och blid till utseendet. Sybaringen hade han försonat esig med sig sjelf och sitt öde, som måhända var honom kärkommert. Ty visserligen var honom livet numera en börd, som han önskade blifva kvitt. Han var sviken i sin kärlek, derför ville han dö; och att hans död var förenad med skymf, — hvad betydde väl på det hela den saken i meninskornas minne för en så ringa man, som honom. Det är den stora klippan, som brotta med stormen och vågornas svall, det är henne, man minnes, hvad fragar man val efter det lilla sandkornet, som spolats ned från stranden i havets djup?

Korporal Stål var dock af annan mening. För honom var sandkornen en klippa, som segrande skulle höja sin hjässa mot himlen, när stormen gått sin gång och vågen slumrade i ro vid hennes fot. Den stela, orörliga gestalten reste sig upp, när han fick se Hammar, och han lade tung sin hand på skuldran af den knekten, hvilken var honom närmast.

— Stopp! — sade han, — jag har talat med riksconsulern, och Hammar går fri....det är jag, som skall dö.

Han föreläst vid sidan, och man ville förtätsa gängen utför trappan, men Stål fann icke detta vara i sin smak. Han stälde sig i vägen, och ropare, så högt att det kunnat väcka hela denna stadsdel:

— Så sant jag lefver, det skall icke ske..... Åtminstone skall jag ej överleva den osköldigt lönde — och han drog sig svärd, fast besluten, att endast över hans lik Hammars vág till åfrätsplatsen skulle gå.

Öftivelaktigt hade han och härigenom fått sin vilja fram, om ej hans och Hammars öde varit ett annat. En skara ryttare höll på några fannars afstånd, och anförsaren för skaran hade, utan att märkas af dem vid fängelsetrappan, hoppat af hästen och skyndat fram. Han hade åsett och åhört allt,

och just som Stål drog blankt, ropade han ett dundrande: "halt!" Alla sågo upp. Det var fältmarsalken, herr Johan Baner. Öaktadt alla de viktiga och bekymmerfulla ärenden, som under den förflytta natten sysselsatt såväl honom som riksconsulern, hade dock den senare haft en tanke för ryttaren och hans till döden domde kamrat. Fältmarsalken var på väg till lägret, men började sin rund med fängelset. På hans fråga hvad som var åfärde, erhöll han helt naturligt den upplysningen, att Hammar skulle förras till åfrätsplatsen.

— Och du heter Hammar? — sordde han, vändande sig till denne, — i natt hette du dock Stål, hvad skall detta betyda?

— Jag gick Ståls ärende, och som jag på morgonen skulde dö, så menade jag, att jag kunde låna hans namn, eftersom det lände honom till gagn och ej till skada! — svarade Hammar.

En blix af tillfredsställelse och beundran lyste i Johan Baners stora öga.

— Säg ditt tillnamn, — sade han. — Jag fränkner er båda!

Han vände sig därpå till officeren, som anfördt vaken, att han skulle anmälta saken för krigsrätten. Stål hade valt förtjänt straff, såsom den hvilken överfället sin kamrat, men hans sjelfanklagelse och hans raska beslutsamhet, hvareigenom riksconsulern räddats, uptlänade hans brott.

Sedan denna dag var Stål oskiljaktig från Hammar och erkände villigt i honom sitt hufvud, sitt bättre jag. All afund var liksom bortblåst, och det var icke mer om, än han skämdes för korpsalstolen, som han ansåg egentligen borde tillkomma Hammar. Denne log ett vemodigt leende, hvar gång talet väcktes på denna sak, men vtrrade intet.

— Nej,... det var nu en drömn, som gubben Jöns hade fått i sitt hufvud.... och sedan dess sätter mor Karin ensam i Angvedstugan, och det hade väl längt för detta varit ute med henne ock-så, om icke.....

— Om icke...? påskyndade krigaren, då klockaren afbröt sig med att rycka till sig en lång björkvridja.

— Ja, — sade han, — det hänger tillsammans med kaptenens, ... jungfru Susanna, ... det är en statlig kvinnan skall du se, väl växt och fager och har ett par ögon som stråla som stjärnor på himmelen fäste.... men se' hon kom hem från Tyskland det der året, så är hon som en lefvande bildstod, stel och kall och alltid så gör hon kladd i svart....

— Sag till din herre, att han är dum, när han frågar så.

— Thor, sade Hans, — du får upprepa frågan, Annette har visst icke riktigt förstått den. Sag till henne, att jag vill ha ett bestämdt svar, — ja eller nej?

— Ja — ja — utropade Annette, — är du nu nöjd, du dumme Hans?

Och det föreföll, som om Hans var mycket nöjd, ty han sprang bort till Annette, tog henne om livet, kyssde henne och svängde henne runt om i sin glädje, medan Thor förbluffad såg på sin hushondes vilda framfart, till dess han fick lust att ha ett ord med i laget och började skalla af alla krafter.

— Ja, nu ha vi det bra, Thor, sade Hans och stannade andfådd, — det har du alldeles rätt i. Det är du, som skall ha äran för altsammans, och jag skall nog berätta alla mämniskor, att det endast och alleneast är min praktiske Thor jag har att tacka för, att jag nu får den rätta hustrun.

Det gick Stål bort till Angved, och tillsammans med riksconsulern och stannade samt tor-kade sig med rockärmen över pannan.

"I blifven så blek, min gode man," sade klockaren och lade sin hand på hans axel, — vandringen mårde hafva tagit edra krafter för mycket i anspräck... kom sätta vi oss här en stund....

— Ja, — sade han, — det är ej längt dit, bara vi kommer bort om kyrkan.... men wore det ej bätt, — HM! — sade krigaren och stannade samt tor-kade sig med rockärmen över pannan.

— Nej, nej, — vidtog krigaren, sedan han satt sig på sten vid vägkanten, — nej, har jag kommit så nära, så vill jag fram, om jag skall kryp till sist.... jag känner mig mera sjuk, än jag kan säga, och hvem vet, om jag ej skulle blifva liggande där på Stensjö, och Herren skulle kunna kalla mig, utan att jag fått fullborda mitt löfte, som jag tar besynnerlig del af, om hvilken I talat....

— Ert löfte....?

— Ja, ett löfte att sjelf framföra hans sista helsing till hans förlärdar, om jag skulle träffa dem i livet.... helsingens kommer väl något sent, men jag vill likväl föra den fram. Nu sägen I, att det skulle hafva varit förbund med moden ock, om icke jungfru Susanna.....

— Ja, om icke jungfru Susanna varit. Ty hon har litet emellanfall besikt mor Karin, och det gärde ingen vecka förbi, att hon icke tillryggalägger vägen till honom.

— Hm,... sigen I det? — yttrade krigaren och såg forskande på klockaren.

Sedan de suttit en stund, fortatte de sin vandring fram till kyrkan, hvilunder klockaren utan afbrott och med synnerlig välbegå fort för att tala om Angved. Han gick före, med hvilken Jöns och mor Karin, gamle Lars, som gick likt en skugga omkring rädd för den minsta knäpp och knappast vägande se, än mindre tala med någon mänsk, och så i ett sammanslutning om kyrkohunden, den vordige herr Peder Larsson, om kaptenen på Stensjö, jungfru Anna och jungfru Susanna. Vid kyrkan skildes de åt. Klockaren gick till sitt hem, och krigaren fortsatte vägen till Angved, eluru hans gång blef allt längsammare och han alt oftare mäste sätta sig ned i vattnet.

Det var kväll och mänljust, när han ändligen fick se henne och stod längs stilla; derpå vände han sig sakta omkring och tycktes njuta af att låta blöken långsamt flytta sig från träd till träd, från buske och sten till gräset på marken, och blommor och sjön, som han hade bakom sig, och der han på långt afstånd kunde skönja Stensjö och herregården. Åtminstone var han ännu inte sitt första gång i hennes händer.

Det året hade vi fått krig med Danmark, som var afundspast på oss. Lennart Torstenson, med svenska hufvudhären stod som blixten i Danmark, och i Skåne inbröt en annan svensk här under anförsen af Gustaf Horn.

Det är hans fälttag, der som fätt namnet: "Gustaf Horns krig," och som bibehöll sig så länge i folkmindet, att annu hundrade år därefter är daterat krigarsigterna, hvilka befuno sig framför honom och förföljde honom.

Det är den stora klippan, som brotta med stormen och vågornas svall, det är henne, man minnes, hvad fragar man val efter det lilla sandkornet, som spolats ned från stranden i havets djup?

Korporal Stål var dock af annan mening. För honom var sandkornen en klippa, som segrande skulle höja sin hjässa mot himlen, när stormen gått sin gång och vågen slumrade i ro vid hennes fot.

Den stela, orörliga gestalten reste sig upp, när han fick se Hammar, och han lade tung sin hand på skuldran af den knekten, hvilken var honom närmast.

— Stopp! — sade han, — jag har talat med riksconsulern, och Hammar går fri....det är jag, som skall dö.

Han föreläst vid sidan, och man ville förtätsa gängen utför trappan, men Stål fann icke detta vara i sin smak. Han stälde sig i vägen, och ropare, så högt att det kunnat väcka hela denna stadsdel:

— Så sant jag lefver, det skall icke ske.....

Åtminstone skall jag ej överleva den osköldigt lönde — och han drog sig svärd, fast besluten, att endast över hans lik Hammars vág till åfrätsplatsen skulle gå.

Öftivelaktigt hade han och härigenom fått sin vilja fram, om ej hans och Hammars öde varit ett annat. En skara ryttare höll på några fannars afstånd, och anförsaren för skaran hade, utan att märkas af dem vid fängelsetrappan, hoppat af hästen och skyndat fram. Han hade åsett och åhört allt,

och just som kaptenen på Stensjö kom hem från kriget, ja det var det.... I känner väl honom, kaptenen....?

Krigarens kind blef allt blekare vid den vänlige klockarens tal, och det var tydigt med mycken ansträngning, åtminstone tyckte klockaren det, som han bibehöll sitt lugn, när han svarade:

— Kaptenen känner jag väl, jag minnes honom just sedan det nämnda året, då han lämnade Magdeburg.....

— Ja, — fortsatte klockaren, — när han kom hem, så förde han med sig underrättelsen, att sonen till torparfolket der i Angved.... det skulle hafta varit en dugtig och tapper karl.... att han dött, och det inverkade så på gubben Jöns, att han lade sig dit till julen det der året....

— Sörde han då sin son så mycket? — sordde krigaren.

— Ja, det kom likasom rågan på det andra....

Se, han hade gott och inbillat sig, att han skulle hafta i svället af de vägor, som krossat och sköjt bort allt som för henne varit kärt och dyrbart och förhoppningsfullt. "Tala ej om det, jungfru Susanna.... I skolan hafva stor tack, efter vil som en väldig klocka, — jag har inte hörts sedan den sista dagen, sedan den sätter mor Karin ensam i Angvedstugan, och det hade varit en dugtig och tapper karl.... att han dött, och bo på Stensjö herregård, och stugan häller nog ihop, så länge som jag behöver henne."

— Men tänken I dä ej på, att gamle Lars kan komma hvarje stund och vraka er?

— Nej, det menar jag, att han ej gör, om han gör det, så blir det nämligen råd dä....

— Säg icke så, mor Karin,... kunnen I dä ej begripa, att sådana ord skola smärtia mig! I veten huru kär han var mig, sedan jag först lärde honom, hvarför jag också sorgdrägt alt sedan hans dödsdag och tillika som ett ständigt minne af den sorg, jag beredde honom den sista dagen, som vi sågo hvarandra här i livet.... Ack, om jag blott dä hade kunnat blixta herra hufvud med min därförstolthet och sagt honom hvad jag hade på hjertet, han skulle åtminstone dä gått bort utan en ankagelse mot mig i sitt hjerta.... Dock, der han nu är, ser han och vet, att han och ingen annan nägonsin eft eller skall komma att ega min kärlek.... Och derför, mor Karin, när så är, huru kunnen I tveka att flytta till mig.... Hafven I dä ej markt under dessa många åren, huru innerligt jag häller af er, ser du, att han och ingen annan nägonsin eft eller skall komma att ega min kärlek....?

— Gud välsigne eder, stoleta jungfru, för all eder godhet och för det I hållen min gosses minne så kärta.... Men huru kunnen I tro, att han nägonsin djerfdes fästa sinblick på er eller i sitt hjerta tanka på, att I skullen kunna blixta hans....?

— Det var hafven I min frägd mig, hvar gång det varit tal om detta ärendet, — sade Susanna, — och lika ofta har jag sagt eder, att eder son tankt på mig i sitt hjerta och att jag uppmuntrade honom dertill.... Och det skall till mina dagars anda bli min sorg, att vi skildes som vi gjorde, ty det var mitt fel och jag kan ej begripa hvad det var för en ande, som den dagen fick magt med mig.... Men ett par af min faders vänner voro hos oss om dagen och ville föra mig och min vän Anna till en gammal matsruin.... jag såg att det plägade Per, och jag var nog elak att glädja mig derät, men jag tyckte, att jag aldrig tydligare varit sådå sett, att han kallat, ja, — sanning är alltid kärleksfull, men jag kan inte sätta min hjärta i annas hand, — nej afbröt mig icke Stensjö, — jag kan ej begripa hvad det var för en ande, som den dagen fick magt med mig.... Men ett par af min faders vänner voro hos oss om dagen och ville föra mig och min vän Anna till en gammal matsruin.... jag såg att det plägade Per, och jag var nog elak att glädja mig derät, men jag tyckte, att jag aldrig tydligare varit sådå sett, att han kallat, ja, — sanning är alltid kärleksfull, men jag kan inte sätta min hjärta i annas hand

Winnipegs Leading Wholesale & Manufacturing Firms

W. E. Sanford Mfg Co. Ltd.
Hör. Princess och McDermot Sts.
WINNIPEG.
Tillverkare af fina, starka och
fashionabla kläder för Herrar,
Pojkar och barn.

Blue Ribbon
LIMTED
C. T. & C. R. & R. & R.
55 KING STREET WINNIPEG

Ettstående priser på vissa kaffe sorter
och saker. Pioneer Coffe, mactad, heta, konstnärliga
paketar. Ni skulle seja Blue Ribbon Baking Co.
och Extraktor Jelly Powder o. s. v.

W. d. Vallance & Co., Hamilton, Ontario,
Toronto Office, 10 Bay Street.

Wood-Vallance Hardware Co., Limited
Nelson, British Columbia.
Wood, Valves & Legs, Limited,
Vancouver, British Columbia.

Ceo. D. Wood & Co.
WHOLESALE
Iron & Hardware Merchants,
Car. McDermot Ave. & Arthur St.
WINNIPEG.

Lrid Importer i
Canada

af Svenska och Norska Deli-
kateser samt Svenska Steel
varor.

Gustafson Jones Co. Ltd.
125 Logan Ave., Winnipeg.

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

Blue Ribbon

Baking Powder

bättre än surnad mjölk och soda

Emedan mjölkens syrehalt varierar, och den som bär kan aldrig veta huru mycket soda som bör läggas för att neutralisera syret. Om för mycken soda begagnas, blir bullarna gula, om för litet soda, blir de sura.

Alla denna osäkerhet utelämnas om man begagnar BLUE RIBBON BAKININGS-PULVER.

Alla ingredienser är blandade kemiakt noggrann. Absolut rent.

För att erhålla bästa resultat, begagna Blue Ribbon.

25c per lb.

OM NI FUNDERAR

på att köpa Er ett HUS eller en BYGNADSLOTT, så bör Ni besöka mig först, ty jag har Byggnadslotter och Hus i alla delar af staden och på fördelaktigaste villkor.

Det skall betala sig för Eder att givna mig ett besök.

V. J. WALLIN, Allman Block, 592 Main Street, Winnipeg, Can.

Se Här!

Hvarför vill Ni betala lyra, när Ni kan för en liten kostnad bliiva ägare af eget hem?

Som Ni ser är nedanstående har jag hus och tomter till salu för så låga priser, att hvar och en som har råd att betala lyra, skall finna det billigare att köpa.

Tomter nära Portage Avenue för \$140 - \$10 kontant, resten \$5 per månad. Ingen ränta.

Detta är bästa tillhället i Winnipeg kommer Moose Jaw att erhålla i mitten af nästa månad.

FÖR OLAGA UTSKÄKNINGEN har en hel del individer å landsbygden varit inställda inför magistrat McMicken hästarde. De bötfällas med \$100 och rättegångskostnader.

BAPTISTKyrkan. Förslamlingen affärer fredagen denna vecka, den 31 augusti, enskilt affärsmöte, och har pastor Johansson lottat att komma hem och märva vid detta sammane. Han väntas åfven predika nästkommande söndag.

GENE RALGUVERNÖREN, Lord Grey, med gemål och uppvisning, passerade i söndags genom Winnipeg på väg till västküsten. Under sitt uppehåll i Winnipeg företogde de en automobilfärd genom staden.

MAYOR SHARPE har återkommen med hem från sitt besök till Halifax.

VATTENVERKSOMMISSIONEN besökte hårdom dagen de s. k. Poplar Springs, belägna i närliggande området av Stonewall, och hvilken sågas varu utflöde från det underliggande vattenförträdet, hvarifrån Winnipegs vattenledningsverk pumpar sitt vatten. Noggranna undersökningar och beräkningar gjordes och kom man till den slutsatsen, att källorna kunde geva ett utbytta af 8,000,000 gallons per dygn.

Å ALLMANNA HOSPITALET värddades under juli månad 645 patienter.

BORGMÄSTARE SHARPE blev vald till president för "Union of Canadian Municipalities", hvilken föreningen också väljande höll sin konvention i Halifax. Torontos borgmästare valdes till vice president.

BRÖLLOP. Ett storstärtigt bröllop firades i fredags kväll i Missionskyrkan hästärs, då Miss Ellen Östergren och Mr. Hans Johnson förenade sina öden med hvarandra. Vigseln förärrades af pastor Björklund i kyrkan omkring et hundratal inbjudna gäster. Som tärnor fungerade Miss Elsa Schön och brudens systér, såsom marskalk Mr. Hajj och Rev. Victor Wallin. De nytta fingo mottaga många och fina bröllopspresenter.

SALTBAD i Winnipeg. På St. Boniface-sidan af Red River har Mr. Hutchings bolag sedan en tid tillbaka borrat efter salt. De har visserligen ej påträffat hvad de sökt, men i mineralvattnekällan, som ger 100,000 gallons pr dygn. Nu hara de inlemmat ett förlag till stadsfullmäktige att få att sig upplätet ett område af Victoria park för att där anlägga en public badinrättning, med vattnet från nämnda källa. Flera läkare rekommendera förlaget varmt.

GENERALGUVERNÖREN utställt för en olyckshändelse. Under sin vistelse i staden bodde generalguvernören å C.P.R.-hotelliet i den s. k. vice-konungens våning. Af någon anledning råkade globen på en elektrisk glödlampa att krevra brevid en glasskärfva inträngde i ögat. Gemast tillkallades läkare, som behandlade ögat, men man fruktat dock att menliga följer skola uppstå.

GENERALGUVERNÖREN har gjort flera afstikare på gränshornet bl. annat besökt Dauphin, för att få en bild af västern i skördetid.

G. McDonald & Co. Elektriker.

No. 1 Northern 74
No. 2 Northern 75
No. 3 Northern 69
No. 2 Hvit Hafre 31
No. 3 Kott 39
No. 1 Lin 1.04

Elektrisk Ledning insättes och Elektriska "Fixtures" tillhandahållas.

Allt arbete ägnas prompt och noggrann utförande.

Tel. 2286 417 Main St.

WINNIPEG, MAN.

ROYAL CROWN SOAP FÖR Hårdt och mjukt.

Vatten.

Spar omslagen för premium.

Royal Crown Co.

WINNIPEG,

ROYAL FURNITURE CO.

WINNIPEG, MAN.

ROYAL FURNITURE CO.